

PUSZTADOKTOR MAGAZIN

XVII. évfolyam 12. szám a Madárkórház Alapítvány havilapja 2022. december

- Szívünk melegével
- Negyedik gyertyagyújtás
- Negró köszöntője
- 2023-as programjaink

Hívj, hogy repülhessen!

13600/17

ADJUKÖSSZE.HU™

Támogatás mértéke:
500 Ft/hívás vagy sms

„Oda kinn, ide benn,
Vihar most már ne legyen,
Tudod, megpróbálnánk,
Milyen volna könnyebben”

Kedves olvasóink, támogatóink! Ünnepe lesz megint. Átverekedtük magunkat mindannyian ezen az éven. Nem könnyen, de legalább nehezen. Mire éppen beleszoktunk egy világjárványba, kitört a szomszédban a háború. Ki kérte ezt? Mi biztosan nem. Senki sem. Tisztelettel kérünk adó 1% felajánlásokat, pár forintnyi támogatást, egy telefonhívást. Gumikesztyűt, mosogatószert, lejárt elsősegélyládát, kötszereket, gyógyszereket. Örülünk, ha mindenki eljöhetne ide és látná, milyen szép is tud lenni egy ölyv, pár aprócska fecske, egy hisztis golya-

fióka, egy kórteremnyi morc bagoly. Ők még betegen, kötött szárnyal, kicsit riadtan is gyönyörűek. Szükségük van ránk. Nekünk pedig fontos minden mosoly, kedves szó, az összes érdeklődő kérdés. Minden. Mindenki. A madarakért. A villanyszámlára nincs szükségünk. A gázzámlára sincs. Attól, hogy megnézzük, még nem biztos, hogy ki tudjuk fizetni. De majd újra elolvassuk. Meg még egyszer. Mi is becsületes emberek vagyunk. Csak éppen vannak határaink, mint mindenkinek. Nincsből ugye, nehéz fizetni. Köszönettel elfogadunk mindenféle gyertyát, az illatos lenne a legjobb, de persze nincsenek nagy igényeink. Lámpásokra is lehet, hogy szükségünk lesz, nem baj, ha lakik benne szellem. Csak lehessen mellette műteni, kezelni. Aki-

nek esetleg van a nyári hóhullámokból megmaradt pár zsáknyi melege, itt nyugodtan kiengedheti. Mindenre akad megoldás talán. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy madárkaink nem fázósak, hiszen ők legalább „meg vannak tollasodva”. És nem esznek kenyeret, sajtot, nem isznak tejecskét. Igaz, egyszer sem próbáltunk nekik ilyesmiket adni vacsorára. A húst nyersen fogyasztják, étolaj sem kell. Kristálycukor, na, abból szükség lenne egy kevésre, ha valaki tudott szerezni. Nem, nem sütit sütnénk, gyógyászati célokra használjuk. Tudni illik kiválóan alkalmas nyílt sebek sterilen tartására, sarjadásuknak elősegítésére. Vízet von el, mint a só, ezzel megakadályozza a baktériumok, gombák fejlődését. Csak persze nem mar, hiszen „édes, mint az Élet”... Mi pedig minden másra kiötletelünk valamit, ha közben mindannyian éhenfagyunk, akkor is. Előre is elnézést kérünk mindenkitől, ha a sérült madarakért kicsit később érkezünk, amennyiben lóháton megyünk. Ugye, a nyergelés beletelik egy kis időbe, meg ki tudja hányszor dob le minket egy-egy szilaj paripa. Azért aggódni nem kell. Talán csak egy kicsit. Szívünk minden melegével tesszük a dolgunkat, vigyázunk, gyógyítjuk Őket. Tudjuk, Nektek sem könnyű, így hálásan köszönjük, hogy velünk voltatok ebben az évben, és hogy jövőre is számíthatunk Rátok! Szeretettel kívánunk Nektek áldott, békés karácsonyi Ünnepeket, és boldogságban gazdag Új Évet!

Németh Mónika

Ovisok Mikulása

Régi hagyomány, hogy a település kis óvodásait megajándékozza a Madárkórház Mikulása. Idén is elérkezett hozzájuk, a falu központjából egy jó kis séta során betértek hozzánk. Az ajándékot énekekkel, versekkel köszönték meg. A gyerekek között sok a kiscsoportos, számukra újdonság volt a program, de jövőre már valószínűleg ők is emlékezni fognak a vidám délelőttre.

Negyedik gyertyagyújtás

A dolgok ciklikusan ismétlődnek. Szórol szóra. Ezeket egyszer már leírtam, de némi változtatással most is ugyanúgy aktuális, mint pár éve. És minden évben így. De hogy is volt? Nézzük az eredeti szöveget:

2018. Második gyertyagyújtás

A Madárkórház életében most valójában az uborkaszegont éljük szeptembertől márciusig. Ebből a szeptember tényleg az, ilyenkor tudtunk elmenni őszölni, de az októberben megérkező vándormadarak már tudnak feladatot adni, különösen a darvak százezres tömege, melyből számukhoz képest csak töredéke kerül hozzánk, de komoly leterheltséget ad a mai napig. Korábban már beszámoltam a selyomszárny- és daruláb műtétekről, melyhez hasonlókat naponta csinállok. Legutóbb tegnap érkezett egy szárny- és lábtörött fiatal daru Szegedről. 6-óra után kaptam a hívást a szentesi mentőállomásunkról, hogy a szegedi daru friss, nyílt törésekkel érkezett, konzerválták, azaz pár órára, fertőtleníttve, kiszáradás ellen nedvesen tartva, további károsodást megelőzően bekötözve, a szállítás idejére stabil állapotban tartották. A gyors, és teljes rehabilitáció érdekében azonnali beszállítást kértem. Önkéntesünk, Udvardy István azonnal indult Kiskunfélegyházáról Szentesre, és este fél 10-kor 200 km után meg is érkezett a daruval Hortobágyra. Azonnali műtét, e kései órában jobb híján ő volt az asszisztencia. A sebből 10 cm-re kiálló, csupasz alkarcsonatok három részre törve, a velőüregben is több cm mélyen földdel szennyeződve, izmok-inak szakadva, még ebben jártas szakember számára sem volt kicsit se biztató, de a frissesség miatt az azonnali műtét járt gyógyulás bármilyen esélyével. A csontok szennyeződésektől való megfelelő letisztítása fontosabb ilyenkor, mint a korrekt rögzítés. Hosszadalmas volt, az antibiotikumos infúzióval való le- és átmosás egy órán át tartott, de mindkettő sikerült. A csontokat felfűztem, mondhatom akár bravúrosan sikerült, stabilan tartották a velőürszegek, izom- és ín-

varrás, sebzárás, antibiotikum, rögzítőkötés, jöhet a nyílt csüdtörés, ha még belefér a másfél órába, ami kritikus időszak madárműtétéknél. Mert ezen időn túl, ha leáll a légzés, mert le szokott, 5 perc van az újraélesztésre. Ha a szív is leáll, akkor vége. A törött csüdnel tartottunk, amikor sebtében kiképzett aneszteziológusom, István, jó érzékkel észrevéve jelezte, hogy gyengül a légzés. Olyannyira, hogy pár másodpercen belül teljesen leállt. Azonnal megkezdtem a reanimációt a mellkas ütemes összenyomásával, közben a fonendoszkóppal próbáltam a szívverést meghallgatni, de nem volt mit. Leállt a szív, melyet eddig csak egyetlen egy alkalommal sikerült beindítani egy solymász egzotikus vörösfarkú ölyvén évekkal ezelőtt. Negyed óra szívmasszázs és lélegeztetés után sikerült! A szív beindult, gyorsan és erősen. Újabb negyed óra alatt a légzés is visszatért. Nagy volt az öröm. Amikor stabilizálódott, abahagytuk a mellkas nyomkodását, és gyorsan befejeztem a csüdcsont nyílt törésének velőürszegzését. A fixateur majd máskor, az nem fér bele. Egy percem volt rá, amikor ismét leállt a légzés, a szívvel együtt... Afrancba. Szívmasszázs, másodpercek alatt hosszú túvel adrenalin a szívbe, infúzió a csontba, mesterséges lélegeztetés egészen addig, amíg a pupilla teljesen ki nem tágult, és még utána is, hátha... amíg a szájon már kialakult a hullamerevség. Éjfél volt. Istvánt vigasztaltam, sajnos sokszor van ez így. Megpróbáltuk, nem sikerült. Szomorúan indult vissza 200 km-re. Előtte ellenőrizte az olajat és a vizet a kocsiban.

Nekem még nem ért véget a nap. Nem érek rá gyászolni. A négy napja fekvő másik daru ötödik infúzióját kapja a lábszárcsontba rögzített kanülbe. Ha holnap nem áll fel, már nem is fog. Délután kérdeztem munkatársaimat, hogy mi újság? A daru mindjárt meghal, mondta Tünde. Hogyhogy? Már egész jól volt tegnap... Na ne már! Nem megyek sehova, pedig már jár a motor a kocsiban. Szőlőcukros, Duphalit-os infúzió szteroiddal, kof-

feinnel azonnal a csontba. Na ugye, hogy nem hal meg? Antibiotikum, vitamin, óránként 50 ml infúzió lassan. Egyre jobban van. Felállítom. Majdnem akkora, mint én. Átölelem, úgy tartom. Ezt csináljuk napok óta. Naponta többször tíz percig. Próbáljuk léptetni, hagyjuk, hogy segítsen a szárnyával egyensúlyozni. Ha nem áll fel, pár nap után meghal. Elgémberedett lábait egyenesben térdemmel tartva, közben nadrágom a daru bélsarával szennyeződik. Zöld csíkok a barna nadrágon az epétől. Kit érdekel... észre sem vettem, csak mások az adventi gyertyagyújtás alatt a templomban... Most éjfél után az ötödik infúzió. A nadrág ugyanaz, azóta nem volt idő átöltözni. Térdemmel tartom a lábát. Négy napja nem evett. Nagyon sovány. Pedig előtte a kaja, mégsem eszi. Kollégáim többször próbálták etetni, de kirázta a csőréből a kukoricát. Nekem nem. Egyenként masszírozom le a szemeket a nyelőcsövén a begyéig. Tizennégyet sikerült. Egy kis vizet fecskendeztem a szájába, meg még egy kicsit, meg még egy kicsit. Lenyeli. Úgy tűnik, erőre kapott. Egy óra múlva majd visszajövök, és megint lemasszírozok pár szemmet a torkán.

2022. második gyertya

A daruból szintén kettő érkezett, ugyan aznap, de nem ugyanonnan, és mindkettő ugyanolyan lábtöréssel. Róluk előző számunkban írtam. Velőürszegzés és fixateur externe volt mindkettőnél, ugyanúgy. Az egyik sikerült, a másik lábért és életéért a harmadik műtét után is küzdünk ugyanúgy, mint fentebb. Udvardy István most egy törött szárnyú vándorsolymot hozott, az is rendben van, megműtve, jól gyógyul. Egy lőtt parlagi sast a HNP munkatársa hozta, hogy honnan, az nyomozati titok. Szárnya a beszállító szerint „kettészakadt” és amputáció, vagy elaltatás volt a prognózisa. Szerintem csak súlyos kettős alkartörés, súlyos izom és kevésbé súlyos bőrsérülésekkel, és nagyon vérzik, ami jó hír, mert azt jelenti, hogy friss, és több az esélye

a gyógyulásra, mint egy beszáradt, pár napos, a laikus számára kevésbé ijesztő sebnek, amely viszont már fertőződött, részben elhalt izom és csontrészekkel nehezebb feladat. Műtétje azonnali, nekem könnyű és gyors volt, és sikeresnek ígérkezett. A gyorsaság miatt és a 15 cm-re szabadon kiálló, látható csontok mellett nem húztuk az időt röntgennel, csak a műtét után, hogy van-e benne esetleg sörét? És bingó! Persze, hogy van, kettő is. Hogy miért és ki lőtte le az most nem számít, csak a szárny gyors mentése, amire akkor az egyetlen esély ez volt. Azóta folyik az utókezelés.

Harmadik gyertya

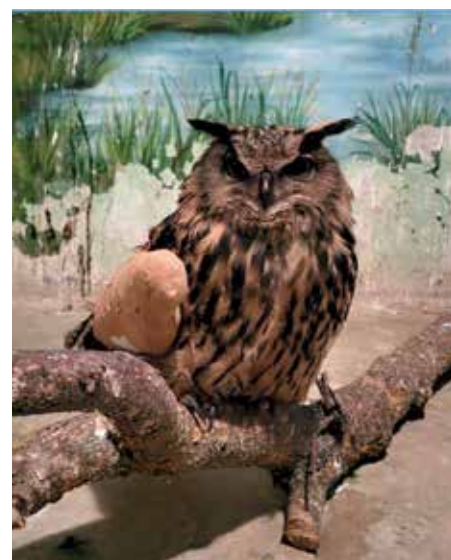
Lehoczky Krisztián hívott a mi nap, hogy nézzem már meg, amit messengeren küldött. Egy uhu lóg a szögesdróton nagyon rossz állapotban, szárnya szerinte olyan súlyosan sérült, hogy döntsem el: altani vigye máshoz, vagy amputálni hozzánk. Ő nem laikus, hanem gyakorlott madármentő, majdnem állatorvos, de mégsem az. A képen látható nagy kiterjedésű, erősen vérző seb a szárnyon csak egy nagyobb és néhány kisebb szakított bőrseb alól teljes terjedelmében kilátszó felkarcsont nem szép, de az állatorvosnak biztató, és egyáltalán nem megoldhatatlan rutinfeladatot mutatott. Több ezret csináltam már meg, ilyen is, rosszabbat is, és arra biztattam, hogy sem altatni, sem amputálni nem kell, a tollakra és bőrbe akadt szögesdrót darabot fogóval le-

vágva, azzal együtt hozza a madarat minél előbb. Én egyéb teendőm miatt már távol voltam, pont az ellenkező irányban, de utamat megszakítva visszafordultam, és egy óra múlva a bagollyal egyszerre értünk a kórházba. A madár kondícióját megítélve pár napja már ott lóghatott a kerítésen, de a friss vérzés friss sebet jelent. Gyenge, kimerült, sokkos állapotban, ellenállást nem mutató bagoly élete is ve-

szélyben forgott. Azonnali és gyors műtéttel lehetett menteni az életet és a szárnyat is, amit pár másodperc alatt el is kezdtem. Ha a sebzárást másnapra halasztottam volna, még bekötözve is a lebernyegszerűen lógó szakadt bőr összehúzódik, fertőződik, a csont kiszárad, a csonthártya elhal, nem lesz belőle repülő madár, sőt a szárnya sem marad meg. Többől amputált szárnyal egyensúlyát veszítve csak csetlik-botlik, ha felborul, fel sem tud állni, nem kell semmilyen állatkertbe, mindenhol elaltatják az ilyen. Krisztián volt az aneszteziológus, ebben már nagyon jártas, sokat műtöttünk együtt. A dolga az, hogy figyeljen narkózis mélységére, a fájdalommentességre, és különösen a légzésre, mert ha az az altató szer madaraknál ismert mellékhatása miatt leáll, akkor azonnal meg kell kezdeni az újraélesztést. A bagoly maszkkal a fején alszik, pulzoxyméterrel beműszerezve, Krisztián élő videón közvetíti az eseményeket a Facebookon. A szögesdrót darab csak rácsavarodott a tollakra és a bőrbe akadt, ellenkező irányba csavarva könnyen leakadt a sérült szárnyról. Krisztián ekkor rutinosan pár perc türelmet kért, majd elkészönt a nézőktől, és leállította a felvételt. –

Doki, ez nem lélegzik – mondta. Éppen időben. A műtétet azonnal félbe szakítva, fejét a maszkból kihúzáva, száját nyitva, légutakat szabaddá téve nyomkodom a mellkasát, és figyelem a gégefő nyílását, ami nem mozog. Aktív légzésnél nyílik és csukódik.

Ezt most nem csinálja. Szívverést nem hallok, a pulzoxyméter nem mutat semmit. A madár gyakorlatilag meghalt. Nem adjuk fel. Nyomkodom ütemesen, figyeljük. Semmi. Már 5 percre megy az újraélesztés, amikor megremeg a gégefő. – Na most figyelj – mondom kezd visszatérni. És nagyon enyhén nyílik és zárul, majd jobban és jobban, végül teljesen, sőt, a mellkast elengedve az is megmozdul. De csak egyszer. Újra nyomkodom egy ideig, amíg beindul a spontán ütemes légzés. Néha kihagy, akkor rásegítünk. Nem tesszük vissza maszkot, nem altatjuk vissza, ezt még egyszer nem szabad kockáztatni. Úgy hagyni nem lehet, a műtétet be kell fejezni, amíg a madár még pár percig eszméletlen. A stresszhatással termelő adrenalin miatt egy darabig nincs fájdalomérzés és a vérzés is csillapodik. Infúzió nem kell még a műtét után sem, mert megszakítja ezt az automatizmust. Ez a pár perc nekünk elég, ha elég gyorsak vagyunk. Meloxycam fájdalomcsillapító mellizomba és Lidocain sprayvel lefújva a bőrseb zárása előtt össze kell varrni a teljesen kettészakadt bicepset, és a tricepsz belső ágát, mert ezek nélkül nem mozog a szárny. Egy perc. A 10 cm-es hosszanti bőrseb zárása még egy perc. Még három kisebb lyuk varrása a harmadik. A kötözés a negyedik, a kötés elburkolása leukoplasztal az ötödik. Amire a bagoly felébred, kész vagyunk. Megkapta az antibiotikumját is. A műtét

teljesen jól sikerült, ha megmarad, repülni fog! Közben munkatársunk leürítette a 9-es kórtermet, az ott lévő szelíd gólyát kiteve a folyosóra, hogy legyen hely a mindig telházszal üzemelő kórházban a betegnek. Felültetük egy faágra, víz előtte és a gólyának éppen kiosztott csirkehús is ott van, melyet Krisztián feldarabol, hogy a bagolynak étvágygerjesztőbb legyen. Gyenge, de tartja magát. Fotózni is lehet már. De nem kell túlzásba vinni a megosztásokat. Amikor a fél ország aggódik, izgul, drukkol, annak soha

nincs jó vége. A félelem bevonzza a félelem tárgyát. A protekciók mindig elpusztulnak. Jó döntéseket csak tárgyilagosan, hideg fejjel lehet hozni. A személyes kötődés rontja a túlélési esélyeket. Ezért nem kezelik az orvosok a saját családtagjaikat. Megyünk kimosakodni. Egy perc után munkatársunk, Misi szól, hogy hanyatt fekszik az uhu. Visszaállítjuk a helyére, tartja magát, úgy tűnik, rendben van. Csak a baglyok bevált túlélési stratégiáját, a hullának tettetjük magunkat című előadást láttuk, vagy tényleg baj

van? Figyeljük. Mindent megkapott. Antibiotikum még fel sem szívódott, fájdalomcsillapító benne van, infúziót most még nem szabad. Cukor sem kell. Majd később, keveset. Borotvaélen táncolunk. Most meg hason fekszik. Hagyjuk. Az égő villany, a jelenlétünk csak stresszeli. Villany le, hiszen bagoly, éjjeli madár. Időnként telefonnal világítva ellenőrzöm. Ugyan úgy fekszik. Az előbb még élt.

*Dr. Déri János
állatorvos*

Negró köszöntője

Khm, Khmm, Negro, Negro...
Szevasz Negro...
Jön a Télapó...
Hohohó! Ragyogó,
Hull a hó, jaj de jó...
Itt jár a Mikulás is,
A gyerekeknek jutott ajándék is...
Madaraink is boldogok,
Egyik másik egy két magot,.. hamm,...
bekapott...

Ezúton is szeretnénk megköszönni Önöknek kedves Látogatóink és Támogatóink, hogy megtiszteltek bennünket a december 3-án megrendezett „Adománygyűjtő Madármikulás” napi jelenlétükkel, adományaikkal és

támogatásukkal. Sok esetben egy mosoly, bátorító szó, netán egy kis apróság is sokat számít munkánk során. Nagy hasznát vettük, és vesszük a sok „kis apróságnak” is; kötszereknek, elsősegély csomagoknak, fertőtlenítő-, tisztítószereknek, takarmánynak, madáreleségnek... és még sorolhatnánk, ami ezen a napon összegyűlt. Külön öröm volt számunkra, hogy mi is megtudtuk ajándékozni a gyermekeket. Ezen a napon egy-egy kis csomaggal is készült Mikulásunk manói segítségével. Családi hangulat kísérte ezt a napot. A látóivalok mellett kézműves foglalkozással, madáretető készítésével, és madáretetéssel is készültünk,

ahol a gyerekek is aktívan kipróbálhatták magukat. Támogatóink és Adományozóink nagylelkűségét nem tudjuk elégszer megköszönni. Természetesen ők és a kicsi gyerekek díjtalanul vehettek részt programjainkon. Köszönjük Önöknek, köszönjük nektek, köszönjük mindenkinek! Madaraink nevében is köszönjük, mert sok esetben ők is tudják, hogy mi értük vagyunk és számítanak ránk. Reméljük, a jövőben is lesz alkalmunk egy-egy ilyen jó hangulatú napot együtt eltölteni. Áldott, Békés Karácsonyi ünnepeket Kívánunk!

Molnár Mihály

Tarka macska

Cicákat is kapunk rendszeresen, bár nem kérjük. Nem is vagyunk erre berendezkedve, így most a laborban vannak, elvihető.

Drága Bogyó!

Pici korom óta imádom a madarakat. A ragadozók közül az egerészölyvek és a sasok állnak a szívemhez a legközelebb.

Azóta figyeltem a sorsodat, amióta először bekerültél a madárkórházba. Emberi gonoszság, felelőtlenség miatt. Éhes voltál, örültél, hogy találtál ennivalót. Azt nem tudhattad, veszélyes mérge van benne. Szerencsére időben megtaláltak, jó helyre kerültek. A Hortobágyi madárkórházba. Itt mindent megtettek azért, hogy meggyógyulj, szabadon élhess. Hosszú idő után ez is eljött. Szabadon szárnyalhattál. Sajnos nem tartott sokáig. A madárkórházban sok dolgot megtanultál, de egy dologra nem lehetett megtanítani. Arra, hogy ne egyél a kített mérgezett csalétekből. Pár nap után te ismét ilyenből ettél. És ugyan megtanultad, félni kell az embertől, de közben az is megmaradt benned, az embertől segítséget is lehet kérni. Amikor érezted, baj van, egy tanyán szálltál le. Itt találtak meg, innen kerültél vissza a madárkórházba. Aznap, amikor a korábbi gondozód, Tóth Jani elment oda, ahonnan nincs visszatérés.

Ismét kezdődött a harc az életedért, azért, hogy újra szabad lehess. Ko-

moly esély volt rá, de a sors közbeszólt. A gyógyulás ideje alatt egymásba szeretettek Lucával, a múlábas rétisással. A sasok egy életre választanak párt, így maradtál, mert Lucát a lába miatt nem lehetett elengedni. Gyönyörű pár voltatok. Sokan bíztunk benne, lesznek fiókáitok, de ez nem következett be. Telt az idő és eljött

a nap, amikor Luca átment a Szivárványhídon. Attól kezdve megváltoztál. Nem az a Bogyó voltál, aki korábban. Időnként próbáltad erősnek mutatni magad, de látszott, ez már nem az a madár, aki sok évig voltál.

Fokozatosan romlott az állapotod. Amikor májusban meglátogatlak, már egy külön-a látogatóktól elzárt-röpdében voltál. Doktorunk odavitt hozzád. A látvány nagyon szíven ütött. Az egykor daliás, életerős Bogyó csak árnyéka volt önmagának. Azt mondják, a remény hal meg utójára. Én is bíztam benne, összeszeded magad, javulni fog az állapotod.

Júniusban ismét mentem a madárkórházba. Benéztem a műtő melletti kórterem ablakán, egy sast láttam feküdni. Az eszemmel tudtam, te vagy, de a szívem tiltakozott ellene. Kérdeztem, ki fekszik a kórteremben. Az a válasz jött, amitől féltem. Bogyó. Később bementem a kórterembe. Egy darabig csak álltam, néztelek. Feküdtél, nem reagáltál. Elkezdtem beszélni hozzád. Felemeltem a fejed, rám néztél. Azt a nézést soha nem felejttem el. Volt benne segítségkérés, de búcsúzás is.

Ettől a naptól kezdve félve néztem meg az üzeneteimet, a madárkórház oldalát. Gyakran érdeklődtem, mi van veled. Jött a válasz: változatlan az állapotod, de étvágyad van. Ez tartotta bennem a reményt.

És eljött a nap, amikor megtudtam, egy műtéttel lehet javítani az állapotodon. Október 29-én volt a műtét. Utána doktorunk azt írta, jól viselted.

Teltek az órák, úgy nézett ki, javulsz. 31-én hétfőn egész nap rossz érzésem volt, aminek nem tudtam az okát. Próbáltam nyugtatni magam, nem miattad van, de nem igazán sikerült. 1-én, kedden éppen rá akartam nézni a kórház oldalára, amikor jött egy üzenet: doktorunk kirakott egy mécses. Akkor még abban bíztam, csak a Halottak napja miatt. Megnéztem, a kommentek közt ott volt: Adler (sas). Azonnal telefonáltam. Azt a választ kaptam, amitől hetek óta rettegtem. Átmentél a Szivárványhídon, újra együtt vagy Lucával. Senkinek nem kívánom, azt érezze, amit én éreztem akkor.

Azóta több mint egy hónap telt el, de a fájdalom nem enyhül. Sokan tanácsolják, búcsúzzak el Tőled, engedjelek el. Erre én csak Tolnai András gyönyörű dalának szavaival-szerző Tilinger Attila- tudok válaszolni:

„Soha nem búcsúszom el, mindig velem leszel,

Amit itt hagytál, az elkísér egy hosszú életen.”

Drága Bogyó, nem tudom, mennyi időm van még ezen a bolygón. Abban viszont biztos vagyok, ha átmegyek én is a Szivárványhídon, ott lesztek Lucával és nem tudok majd betelni a világ legszebb rétisas párjának a látványával.

Sámuel Zsuzsanna

madármentő önkéntes, akinek a szívében Bogyó örökké élni fog

Nemcsak mérgeznek, lőnek is

Ezzel a címmel már közöltünk magazinunkban korábban híreket, de sajnos ma is aktuális. Vadliba vadászatra használatos 8-as söréttel meglőtt öreg hím parlagi sas került a kórházba, súlyos, nyílt, kettős alkartöréssel. Azonnali műtéttel sikerült az életét és a szárnyát is megmenteni. A Nemzeti Park feljelentést tett a sörétes fegyverrel való orvvadászat és természetkárosítás miatt. A parlagi sas eszmei értéke 1 000 000 Ft.

Sem a szándékosan mérgezett rétisas, sem a söréttel lőtt parlagi sas ügyében nem tudunk a nyomozás eredményéről, ami idővel még változhat. A híradásokból ismert, hogy egy kisvárdai vendégvadász még a tavasszal lőtt le egy jeladós barátkeselyűt a vadőr és mások tudtával és közreműködésével. Ez esetben bravúros nyomozással egész bünszövetkezetet buktatott le a rendőrség, több rendbeli védett ragadozó szándékos elpusztítása miatt. Letöltendő börtönbüntetés is várható. A bírói ítélet szerint a pénzbüntetés egy része madármentő szervezet támogatására fordítható védett ragadozók gyógykezelése céljából, mely tudomásunk szerint az első ilyen alkalom a jóvátételre. Horvátországban az áramütött madarak eszmei értékét az áramszolgáltatónak büntetesként be kell fizetnie ez államnak, amit madármentő szervezetek támogatására fordítanak. Több, mint 10 éve folyamatosan javasolom ennek hazai alkalmazását a kormánynak. Most közelebb vagyunk hozzá egy lépéssel.

Halloween maszk

Skalpolt egerészölyv és erdei szalonka egy mást követő napokon érkezett a kórházba. Baleset következtében leszakadt és hátracsúszott fejbőr megfelelő technikával visszavarrható. Ha nem friss az eset, egy párakötéssel a felpuhított bőr később is felfejthető és visszahúzható.

Egyeki önkéntesünk

Andrea Girsch önkéntesünk Németországból költözött végleg Egyekre, ahol a Madárkórház Alapítvány önkénteseként mentőállomást működtet főleg galambok és varjúfélék számára. Sokat segít alapítványunknak a kezelés alatt lévő madarak gondozásában és elhelyezésében. Egyek vonzó más nyugati állatbarátok számára is. Az utóbbi években egy svájci kutyás és egy másik német madármentő hölgy is megtelepedett ott, akikkel szintén együttműködünk. Önkénteseink közül sokan maguk hozzák el a Madárkórházba a hozzájuk eljuttatott, vagy az általuk megmentett madarakat, és ilyen alkalmakkor gyakran részt is vesznek a kezelésükben. Ezzel is fejlesztik tudásukat, bővítik ismereteiket, és dolgozóinkat is tehermentesítik erre az időre.

2023. évi programjaink

- Február 26.** | Farsang a Madárparkban, ölyvek elengedése, solymászbemutató
Március 15. | Március 15-e a Madárparkban
Április 8-10. | Húsvéti hosszú hétvége a Madárparkban
Április 22. | Föld napi faültetés a Madárparkban
Április 22. | Szent György napi kihajtás
Április 29 - május 1. | Madárparki Majális
Május 7. | Madáranymák napja
Május 13-14. | Madarak és fák napja
Május 27-28. | Gyermeknap a Madárparkban
Május 29. | Pünkösdi madárkirály választás
Június 18. | Napfordulós bagolyelengedés
Június 25. | Múzeumok éjszakája
Augusztus 19-20. | Gólyák szabadon engedése, solymászbemutató
Október 21-22. | Behajtás, Daruünnep
Október 23. | Október 23-a a Madárparkban, Egerészölyvek szabadon engedése
December 3. | Madármikulás
December 17. | Madárkarácsony

Éves nyitva tartás:

november 1-február 28-ig: 9-16.00

március 1-április 30-ig: 9-18.00

május 1-augusztus 31-ig: 9-19-00

szeptember 1-október 31-ig: 9-18-00

Karácsonykor és Szilveszterkor 9-13.00, Újévkor: 10-14-00

A díjaink és a programváltoztatás jogát fenntartjuk.

Várható 2023-as jegyáraink:

3 év alatt: ingyenes

Gyerekek/diákok/nyugdíjas: 1500 Ft/fő

Felnőtt: 2000 Ft/fő

Szakvezetés: 6000 Ft/csoport

2023-as csoportkedvezmény 20 fő

felett: felnőtt: 1400 Ft/fő,

gyerek, diák, nyugdíjas: 1000 Ft/fő

Bármilyen kérdéssel, bejelentkezéssel keressék *Varga László* turisztikai ügyintézőnket: +36 (70) 333-9826.
Madármentéssel kapcsolatban hívják *diszpécser vonalunkat* a +36 (30) 535-6484-es számon,
vagy írjanak nekünk a madarkorhaz@gmail.com címre.
Speciális állatorvosi kérdéseiket *Dr. Déri Jánosnak* tehetik fel a +36(30) 943-5494-es számon.

Kérjük, támogassa alapítványunkat! Köszönjük!

Bankszámlaszámunk: 59900029-10001868 • Adószámunk: 18557899-1-09

Olvasói leveleket, érdekességeket a következő címekre várunk: madarkorhaz@gmail.com • 4071 Hortobágy, Petőfi tér 6.

Állatorvosi, állatgyógyászati területen felmerülő kérdéseiket a fenti címekre várjuk! Megjelenik 26 000 példányban.

Hirdetésfeladás, sérült madár bejelentése: madarkorhaz@gmail.com • Tel.: +36 (30) 9435-494; +36 (30) 535-6484

Szerkesztők: Dr. Déri János, Konyhás István, Veres Hajnalka • Tördelés: TerepSzemle Stúdió • ISSN 1788-456X

Megtalálható országsszerte állatorvosi rendelőkben, állatkeretekben, kisállatkereskedésekben, állati áruházakban, megyei könyvtárakban, AUCHAN és TESCO áruházakban, Alfazoo üzletekben és a budapesti METRO szerelvényeken.

